Вогні мерехтливі
Лягли на поля,
В вечірньому тливі
Сумує земля.
В вечірньому тливі
Хтось серце люля,
Пісні сиротливі
Співає земля.

І дивнії мрії
Встають, мов сонця,
На заході ж мріє
Початок кінця.
Там привид багріє
Якогось гінця,
І дивнії мрії
Снують без кінця.